

[Finansministeren.]

mel i loven af 19. december 1958 og to med hjemmel i loven af 13. maj 1959.

I forbindelse med fremsættelsen af forslaget til låneloven af december 1958 bemærkede min forgænger, at de lån, som regeringen agtede at optage med hjemmel i loven — lånet i Den internationale Bank og markedslånet i New York — i første række tog sigte på at tilføre landet udenlandsk kapital med henblik på de da forestående store investeringer, særlig udbygningen af landets kraftværker.

Loven af 13. maj 1959, der gav adgang til optagelse af statslån i udlandet til et samlet beløb af indtil 200 mill. kr. i udenlandsk valuta, var i højere grad udslag af bestræbelserne for at styrke den almindelige valutariske likviditet. Min forgænger henviste ved lovforslagets fremsættelse til de ret betydelige kapitaludbetalinger til udlandet, som Danmark dengang stod over for, herunder navnlig afdrag på den ordinære udenlandske gæld, indbetalinger til Den internationale Valutafond og Den europæiske Fond.

Regeringen har med hjemmel i denne lov optaget to lån i Schweiz, hvert på 50 mill. schw.fracs., svarende til ca. 160 mill. kr., som i forbindelse med landets øvrige løbende valutaindtægter har bidraget til opretholdelsen af den valutareserve på ca. 1450 mill. kr., som vi i øjeblikket har.

De betalinger til udlandet, som motiverede låneoptagelsen, er nu i det væsentlige afviklet, men der skal i de kommende år præsteres afdrag på den udenlandske gæld af betydelig størrelse.

Den valutabeholdning, der er oparbejdet gennem de sidste år, er imidlertid — set i forhold til Danmarks samlede udenrigsomsætning og andre landes valutareserver — så beskeden, at det ikke vil kunne undgås, at valutastillingen bliver væsentlig påvirket, såfremt de forestående kapitalbetalinger alene skal finansieres gennem de almindelige valutaindtægter.

Jeg må derfor anse det for rimeligt, at der optages nye lån i udlandet, når der fremkommer acceptable tilbud herom. Regeringen har ikke for tiden konkrete tilbud om ydelse af sådanne lån. Den uudnyttede del af den ved loven af 13. maj 1959 givne samlede bemyndigelse på 200 mill. kr. be-

løber sig imidlertid kun til 40 mill. kr. og rummer således ikke i tilstrækkeligt omfang mulighed for at optage lån af normal størrelse.

Jeg stiller derfor forslag om en bemyndigelse for finansministeren til at optage statslån i udlandet til et samlet beløb af indtil 200 mill. kr. i udenlandsk valuta, hvorved den samlede bemyndigelsesramme kommer til at udgøre ca. 240 mill. kr.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Vordingborg Seminarium.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2982).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Gjedved Seminarium.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2982).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslag til lov om statens overtagelse af Vordingborg Seminarium
vedtoges med 79 stemmer mod 56.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om statens overtagelse af Gjedved Seminarium
vedtoges med 82 stemmer mod 57.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.